

مطالعات تاریخ فرهنگی؛ پژوهشنامه‌ی انجمن ایرانی تاریخ
سال پنجم، شماره‌ی هجدهم، زمستان ۱۳۹۲، صص ۱۲۶-۱۰۹

انگیزه‌های استفاده از احادیث نبوی در فضایل قزوین

علی محمد ولوی،^{*} هانیه بیک^{**}

چکیده

هر چند جغرافیا و موقعیت مکانی، امتیازی برای کرامت و فضیلت ساکنان نیست، اما ذکر محاسن و فضایل شهرها، سنت رایجی برای تفاخر و برتری جویی بوده است. از میان جنبه‌های مختلف قابل تفاخر در مورد شهرها، احادیث نبوی ارزشمندترین امتیاز درباره‌ی آن‌ها است. در این میان، شهر قزوین از حیث تعداد احادیث وارد، منحصر به فرد است. لذا این پژوهش بی‌آن‌که درباره‌ی میزان صحّت و اعتبار احادیث نظری بدهد، با رویکردن توصیفی و استفاده از روش نظریه زمینه‌ای (بنیادی)، از طریق کدگذاری و مقوله‌بندی داده‌ها و مقایسه‌ی مداوم مقوله‌ها و مضامین، به یافتن انگیزه‌های غالب در استفاده از احادیث نبوی برای ذکر فضایل این شهر پرداخته است و «تولید فرهنگ مرزبانی مردمی» را به عنوان مقوله‌ی اصلی در این موضوع، پیشنهاد می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: احادیث نبوی، فضایل، قزوین، مرابطه.

* استاد گروه تاریخ دانشگاه الزهراء(س). (v.am144@yahoo.com).

** دانشجوی دکتری تاریخ اسلام دانشگاه الزهراء(س). (hanieh.beik@yahoo.com).

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۵/۰۶ – تاریخ تأیید: ۹۳/۰۲/۰۲

مقدمه

ذکر محاسن و فضایل شهرها برای تفاخر و برتری جویی، سنت رایجی بوده است. گزاره‌های بسیاری در این زمینه در متون تاریخی، جغرافیایی، روایی و بهویژه تاریخ‌های محلی آمده، چنان‌که در برخی از آن‌ها، فصلی را به خود اختصاص داده است. این گزاره‌ها در قالب آیات قرآن، احادیث نبوی، سخنان ائمه، معاريف و خود نویسنده‌گان قابل شناسایی و مطالعه است. استفاده از آیات قرآن در این زمینه، محدود و بیشتر مربوط به تفسیرهایی است که از آن‌ها شده است؛ اما احادیث پیامبر(ص) از حیث تعداد و نیز جایگاه آن پس از قرآن، با ارزش‌ترین امتیازی است که در محاسن و فضایل شهرها وارد شده است. تأمل در آموزه‌های قرآن و سیره‌ی نبوی نشان می‌دهد که شرافت و کرامت انسان به عنوان یک فرد یا هلاکت و نابودی انسان‌ها به عنوان یک قوم، در گرو انجام وظایف شخصی و جمعی در چارچوب رفتارهای عادلانه است؛ بنابراین انگیزه‌ی تولید چنین احادیثی برای تقدیس و تکریم شهرها و ساکنان آن، موضوعی قابل توجه و بی‌گیری است.

محاسن یا نیکویی یک شهر، ویژگی‌هایی چون آب و هوا و طبیعت مساعد و عوامل دیگری است که وجه امتیاز شهر نسبت به بسیاری از شهرها به شمار می‌رود؛ اما فضایل یا وجود برتری یک شهر، ویژگی‌ها و امتیازاتی است که آن شهر را نه از لحاظ طبیعت، بلکه از لحاظ جنبه‌های معنوی و غیرمادی مانند: ارزش زندگی یا توقف در آن را شامل می‌شود و نسبت به محاسن، جزئی‌تر و اختصاصی‌تر است.

گرچه احادیث مورد نظر در کتاب‌های تاریخ محلی، جایگاه مهم و قابل توجهی دارند، اما مورد تأمل و نقد قرار نگرفته‌اند و نویسنده‌گان این آثار، تنها در برخی موارد به ذکر «الله اعلم» اکتفا کرده‌اند. در دوره‌های متأخر نیز اثر مشخصی در این زمینه، نوشته نشده است؛ تنها در کتاب‌ها و مقاله‌هایی که به موضوع جعل حدیث پرداخته شده، گاهی ضمن بیان مصاديق احادیث جعلی، به این‌گونه احادیث نیز اشاره شده است، اما در این‌باره، نگارش دو مقاله قابل ذکر است: «انگیزه‌های فضیلت‌سازی برای اقوام و شهرها»^۱ و «انگیزه‌های

۱. منصوره کریمی فهی، «انگیزه‌های فضیلت‌سازی برای اقوام و شهرها»، نامه تاریخ‌بزووهان، س^۴، ش^{۱۵}، پاییز ۱۳۸۷، ص ۸۰-۱۰۵.

سیاسی در جعل روایات مدح و ذم بلاد».^۱ این دو مقاله، چنان‌که از عنوان آن‌ها برمی‌آید، با نگاهی کلی به موضوع پرداخته‌اند؛ اولی، با فرض این‌که این احادیث ساختگی است، برخی از آن‌ها را در کنار دیگر گزاره‌های فضایل اقوام و شهرها، بررسی کرده و به اثبات سه فرضیه گرایش‌های قومی، انگیزه‌های سیاسی (رقابت برای کسب قدرت و مشروعيت سیاسی) و اختلاف‌های مذهبی پرداخته است؛ دومی نیز با همان فرض ساختگی بودن احادیث، به بررسی انگیزه‌های سیاسی آن پرداخته است؛ بنابراین شاید بهتر باشد انگیزه‌های فضیلت‌سازی را به صورت موردی و به گونه‌ای دقیق‌تر و عمیق‌تر جست‌وجو کرد. از سوی دیگر، در هر دو مقاله، طرح فرضیه در ابتدای پژوهش، موجب جهت‌گیری نویسنده‌گان در گزینش احادیث شده است که این موضوع از میزان اعتبار نتیجه تا اندازه‌ای می‌کاهد. بنابراین در این نوشتار، با محدود کردن حوزه‌ی پژوهش به یک شهر و استفاده از روش نظریه‌ی بنیادی سعی در افزایش دقت و عمق و اعتبار نتیجه شده است.

از میان شهرهایی که در تاریخ‌های محلی موجود ایران تا سده‌ی هفتم^۲ در محاسن و فضایل آن‌ها احادیث نبوی وارد شده، قزوین با چهل حدیث، منحصر به فرد است. مجموع این احادیث، در مقدمه کتاب *التدوین فی أخبار قزوین* تأليف رافعی قزوینی (م ۲۳ عق) آمده است.^۳ این کتاب، در شمار زندگی‌نامه‌های محلی است که به شرح حال شخصیت‌های این شهر پرداخته است. رافعی قزوینی در تقسیم‌بندی دقیقی که در مقدمه صورت داده، محاسن و فضایل هر شهر را به دو دسته منقوله و مستنبطه تقسیم کرده است. فضایل منقوله، خود به دو دسته‌ی اخبار و آثار تقسیم شده‌اند؛ اخبار عبارت‌اند از احادیث نبوی و آثار، سخنان صحابه، تابعین و دیگر بزرگان درباره این شهرها و نواحی. مستنبطه نیز فضایلی هستند که

۱. محمود کریمی و سعید طاووسی مسرور، «انگیزه‌های سیاسی در جعل روایات مدح و ذم بلاد»، *دانشنی‌سیاسی*، ش ۱۱، بهار و تابستان ۱۳۸۹، ص ۸۵-۱۲۷.

۲. عبدالرحیم قنوات، تقدیم بررسی تاریخ‌نگاری محلی ایران در دوره‌ی اسلامی تا سده‌ی هفتم ق، به راهنمایی دکتر اصغر منتظر القائم و دکتر محمدعلی چلونگر، پایان نامه مقطع دکتری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، ۱۳۸۷.

۳. عبدالکریم رافعی قزوینی، (م ۱۹۰۸ هـ)، *التدوین فی أخبار قزوین*، ج ۱، ضبط نصّه و حقق متنه الشیخ عزیز الله العطاردی، بیروت: دارالکتب العلمیه.

از حوادث و شگفتی‌هایی گرفته شده‌اند که بر شهر یا ناحیه مورد نظر و مردم آن رفته است.^۱ این پژوهش، به بخش اخبار از فضایل منقوله می‌پردازد و بی‌آنکه درباره‌ی میزان صحّت و اعتبار آن‌ها نظری داشته باشد، صرفاً به ظرفیت‌های تاریخی و جغرافیایی آن‌ها توجه کرده و سعی می‌کند به دریافت انگیزه‌های غالب در تولید آن‌ها برسد.

روش پژوهش

این پژوهش، با رویکردی توصیفی و به کارگیری روش نظریه بنیادی (زمینه‌ای)،^۲ بر اساس صورت‌بندی الگوی پارادایمی اشتراوس و کوربین،^۳ به بررسی گزاره‌های فضایل قزوین در گفتار پیامبر(ص) می‌پردازد. بر اساس این روش، داده‌ها و اسناد گردآوری شده، در فرآیند دقیق و عمیق تحلیل و متکی به مقایسه مداوم،^۴ کدگذاری می‌شوند.^۵ در فرآیند کدگذاری، مقوله‌ها^۶ و مضامین^۷ تحقیق ظهور می‌کنند؛ آن‌گاه پژوهش‌گر با ارائه‌ی تفسیرها و تطبیق مداوم مقوله‌ها و مضامین، مختصات و ویژگی‌های مقوله و ارتباط میان آن‌ها را کشف کرده و می‌تواند در مراحل بعد تا خلق نظریه پیش‌رود.

حساسیت نظری،^۸ نمونه‌گیری نظری^۹ و اشیاع نظری،^{۱۰} سه ویژگی کلیدی این روش هستند. در طراحی الگوی پارادایمی نظریه بنیادی، پژوهش‌گر به‌طور مداوم میان تفکر

۱. همان، ص ۴۴-۴۱.

2. Grounded Theory

3. A. Strauss & J. Corbin, (1998), *Basics of qualitative research: techniques and procedures for developing grounded theory*, Los Angeles, Calif, Sage Publications, 2nd ed, p. 140.

(این کتاب با عنوان مبانی پژوهش کیفی، فنون و مراحل تولید نظریه‌ی زمینه‌ای توسط ابراهیم افشار ترجمه و در نشر نی به چاپ رسیده است)

4. Constant comparison

5. J. W. Creswell, (2007), *Qualitative Inquiry & Researches Design, Choosing Among Five Approaches*, London, Sage Publication, p. 64.

6. Categories

7. Themes

۸. حساسیت نظری (Theoretical sensitivity) مربوط به ظهور مفاهیم در فرآیند جمع‌آوری اطلاعات است و بر مفاهیمی که ظهور می‌کنند، متمرکز می‌شود. فرآیندی که قبل از جمع‌آوری اطلاعات آغاز و در طول جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها ادامه می‌یابد

استقراری (ایجاد مفاهیم، مقولات و روابط بین آنها) و تفکر قیاسی (آزمون مفاهیم، مقولات و روابط بین آنها) در رفت و آمد است.^۳ همچنین در این روش، سعی می‌شود با استفاده از تکنیک‌های در پرانتز گذاشتن ایده‌های شخصی، تا حد امکان از پیش‌داوری و پیش‌فرض دوری شود. این امر موجب تقویت فهم و افزایش دقت و عمق می‌شود.

روش نظریه‌ی زمینه‌ای، ابتدا در جامعه‌شناسی توسعه یافته استفاده و سپس در رشته‌هایی چون روان‌شناسی، مردم‌شناسی، پرستاری، تعلیم و تربیت و مدیریت نیز با اندکی تفاوت در برخی اصول روشه به کار گرفته شد.^۴ در این پژوهش، قابلیت استفاده و کیفیت کارآمدی این روش در مطالعات تاریخی نشان داده می‌شود. این نکته قابل توجه است که روش نظریه‌ی زمینه‌ای، ما را به یافتن انگیزه‌های استفاده از احادیث نبوی در محاسب و فضایل شهر قزوین می‌رساند که در قالب فرضیه، در انتهای پژوهش خواهد آمد، اما علت‌یابی و تبیین موضوع که پس از تولید فرضیه آغاز می‌شود، به علت لزوم تغییر رویکرد، روش و گستردگی مطالعات، بر عهده‌ی پژوهش حاضر نخواهد بود. همچنین این نوشتار هیچ‌گونه ادعایی مبنی بر کامل و بی‌نقض بودن کدگذاری‌ها و رمزگشایی‌ها ندارد و راه برای پژوهش‌های دقیق‌تر در این زمینه، بر اساس این روش همچنان باز است.

Basics of qualitative research: techniques and procedures for developing grounded theory, p.42.

۱. نمونه‌گیری نظری (Theoretical sampling)، بر این اساس است که پژوهشگر برای جمع‌آوری اطلاعات به کجا توجه کند تا بتواند به توسعه فرضیه و نظریه پیردازد. تمرکز اساسی بر نمونه‌گیری در نظریه بنیادی بر ایده‌ها است، نه بر افراد نمونه (Ibid, p. 201).

۲. نمونه‌گیری نظری (Theoretical saturation)؛ مقوله‌هایی که در فرآیند جمع‌آوری اطلاعات ظهر و توسعه می‌یابند، باید در فرآیند نمونه‌گیری نظری، اشیاع شوند. اشیاع نظری آن‌گاه اتفاق می‌افتد که پژوهش گر نسبت به تبیین نظری پژوهش، مطمئن شود (Ibid, p. 213).

3. Ibid, p. 137.

4. C. Goulding, "The commodification of the past, postmodern pastiche, and the search for authentic experiences at contemporary heritage attractions". European Journal of Marketing, vol 34, Iss 7, 2000, p. 836.

متن احادیث نبوی در فضایل قزوین

التدوین فی أخبار قزوین، تنها تاریخ محلی به جا مانده با موضوع خاص قزوین است.^۱ رافعی قزوینی چهل حدیث در فضایل این شهر و اهل آن، در مقدمه کتاب آورده است. این اثر، به دلیل تقدیم بر سایر منابع موجود در این موضوع و نیز کامل بودن احادیث، مبنای این نوشتار قرار گرفته است. متن احادیث به ترتیب چنین است:^۲

- ۱- اغزوا قزوین، فانه من أعلى أبواب الجنه.
- ۲- اغزوا قزوین أى اقصدوها للمرابطه بها و الجهاد فيها، فانه من أعلى أبواب الجنه.
- ۳- يكون في آخر الزمان قوم بقزوین يضيئ نورهم للشهداء كما تضيئ للشمس لأهل الدنيا.
- ۴- يفتح عليكم الآفاق، و يفتح عليكم مدینه، يقال لها قزوین، من رابط فيها أربعين صباحاً كان له في الجنه عمود من ذهب، على رأسه قبه من ياقوت حمراء على رأسها سبعون ألف مصراع على كل باب منها زوجه من الحور العين مشهور.
- ۵- يحول الله تعالى ثلاث قرى من زيرجده خضراء تزف إلى أزواجهن، عسقلان و الاسكندرية و قزوین كذا كان في الأصل.
- ۶- إن جبال من جبال فارس بأرض الدليم يقال له قزوین بنانی خلیلی جبرئیل عليه السلام قال يحشرون يوم القيمة فيقومون على أبواب الجنه صفواف، و الخلائق في الحساب و هم يجدون رائحة الجنه.
- ۷- لو لا أن الله أقسم بيمنه و عهد أن لا يبعث بعدى نبياً لبعث من قزوین ألف نبی.
- ۸- باباً مفتوحاً في الجنه عبادان و قزوین.

۱. درباره قزوین، اثر دیگری با نام تاریخ قزوین و فضائلها از ابویعلی خلیل بن عبدالله بن احمد قزوینی (م ۴۴۶هـ) تألیف شده است که متأسفانه نسخه‌ای از آن در دست نیست (درباره کتاب و نویسنده‌اش نک: التدوین فی أخبار قزوین، ج ۲، ص ۵۰۱؛ ابن کثیر، (۱۹۸۶م)، البدا و النها، و ابن النها، بیروت: دارالفکر، ج ۱۱، ص ۵۲؛ ابن عساکر، (۱۹۹۵)، تاریخ مدینه دمشق، ج ۵۶، تحقیق علی شیری، بیروت: دارالفکر، ص ۲۷۱). از واژه‌ی فضائل در عنوان کتاب، برمی‌آید که مقدمه‌ای داشته در فضائل شهر که علی القاعده حاوی احادیثی از پیامبر(ص) و دیگر بزرگان بوده است. احتمال می‌رود رافعی از این بخش بهره‌ی بسیار برده باشد.

۲. التدوین فی أخبار قزوین، ج ۱، ص ۴۰-۵.

- إنى لأعرف أقواما يكونون فى آخر الزمان، قد اختلط الإيمان بالحومهم و دمائهم، يقاتلون فى بلده يقال لها قزوين، تشتاق إليهم الجنّه و تحنّ كما تحنّ الناقة إلى ولدها.
- ما من قوم أحب إلى الله تعالى من قوم حملوا القرآن، و ركبوا إلى التجاره التي ذكر الله تعالى تنجيكم من عذاب أليم، و قرأوا القرآن و شهروا السيف يسكنون بلده يقال لها قزوين يأتون يوم القيمة و أوداجهم تقطر دما يحبهم الله و يحبونه لهم ثمانية أبواب الجنّه، فيقال لهم ادخلوا من أيها شئتم.
- أنه سيكون فى آخر الزمان قوم ينزلون مكانا يقال له قزوين يكتب لهم فيه، قتال فى سبيل الله.
- ينظر الله إلى أهل قزوين فى كل يوم مرتين، فيتجاوز عن مسيئهم و يقبل من محسنتهم.
- يخرج الدجال من يهوديه اصهان حتى يأتي الكوفه فيلحقه قوم من الطور و قوم من ذى يمن و قوم من قزوين.^۱
- قيل يا رسول الله: و ما قزوين. قال قوم يكونون بأخره يخرجون من الدنيا زاهدا، فيها يرد الله بهم قوما من الكفر إلى الإيمان.
- سيكون جهاد، و رباط بقزوين يشفع أحدهم فى مثل ربيعه و مضر.
- من سره أن يفتح الله له بابا من أبواب الجنّه، فليشهد ببابا من أبواب العجم سكانه رهبان بالليل ليوث بالنهار.
- من سره أن يحرم الله وجهه، و بدنه على النار فليميت بقزوين كأن المعنى فليقم بها مرابطا إلى أن يموت.
- صلوات الله على أهل قزوين، فان الله ينظر إليهم فى الدنيا، فيرحم بهم أهل الأرض.
- من سره أن يختتم له بالشهادة و السعادة، فليشهد بباب قزوين.
- إن الله و ملائكته يصلون فى كل يوم و ليه على موته قزوين و التجار و شهداؤهم مائه صلاه. يمكن أن يكون المراد من الموتى الذين رابطوا إلى أن ماتوا فيلحقون بالشهداء.

۱. نویسنده در شرح حدیث آورده است «فیلحقة قوم، یعنی قاصدین له رادین علیه» (همان، ص ۱۲).

- ٢١ عليك بالإسكندرية أو بقزوين، ستفتحان على امتي و أنها بابيان من أبواب الجنه من رابط فيما أو في أحديهما ليله واحد خرج من ذنبه كيوم ولدته أمه.
- ٢٢ قروين باب من أبواب الجنه هي اليوم في أيدي المشركين وسيفتح على يدي امتي من بعد المفتر فيها كالصائم في غيرها والقاعد فيها كالمصلى في غيرها وأن الشهيد فيها، يركب يومقيمه على برادين من نور، فيساق إلى الجنه ثم لا يحاسب على ذنب أدنه، ولا عمل عمله وهو في الجنه حالداً، ويزوج من الحور العين ويسقى من الألبان والعسل والسلسليل فطوبى للشهداء فيها مع ما له عند الله من المزید.
- ٢٣ رحم الله إخوانى بقزوين. قالوا يا رسول الله ما قروين وما إخوانك. قال بلدك في آخر الزمان يقال لها قزوين إن الشهيد فيها يعدل عند الله شهداء بدر.
- ٢٤ يكون في آخر الزمان ترعرع الجنه يعني بابا من أبواب الجنه يقال له قزوين، فمن أدركها فليرابطها ويشركني في رباطها أشركه في فضل نبوتي.
- ٢٥ قال المرابطون بقزوين، والروم وساير المرابطين في البلاد يختتم لكل من رابط منهم في كل يوم وليله أجر قتيل في سبيل الله متشحط في دمه.
- ٢٦ ترك قروين حسره وأتياها بركه، والجنه الى أهلها مسرعه.
- ٢٧ إنها تجيء يومقيمه ولها جناحان تطير بهما بين السماء والأرض من دره بيضاء مجوفه بأهلها تتدلى أنا قزوين قطعه من الفردوس من دخلنى حتى أشفع له إلى ربى؛ وفي بعض نسخ قطعت من الفردوس.
- ٢٨ من بات ليله بقزوين على قدر فرق ناقة بعث الله تعالى من كل سماء سبعين ألفا من الملائكة مع كل ألف ملك دفتر من نور وأقلام من نور يستمدون من نهر من نور يكتبون ثوابه إلى ينفح في الصور.
- ٢٩ اللهم أرحم إخوانى بقزوين قلنا و من إخوانك هؤلاء قال قروين باب من أبواب الجنه يقاتلون الدليل الشهداء فيهم، كشهداء بدر.
- ٣٠ يكون لأمتى مدینه يقال لها قزوين الساکن بها أفضل من ساکن الحرمين، كأنه يريده أن السکون بها للمرابط أفضل.

- ۳۱ أفضل الثغور أرض ستفتح يقال لها قزوين من بات بها ليله احتسابا مات شهيدا و
بعث مع الصديقين في زمرة النبيين، حتى يدخل الجنه.
- ۳۲ ذات يوم قاعد معنا إذ رفع بصره إلى السماء كأنه يتوقع أمرا فقال رحم الله إخوانى
بقوسين. يقولها ثلاثة.
- ۳۳ قزوين باب من أبواب الجنه وهى اليوم فى يد المشركين، ستفتح فى آخر الزمان
على أمتى فمن أدرك ذلك الزمان فليأخذ نصيبه من فضل الرباط بقوسين.
- ۳۴ قزوين أرض من أرض ديلم وهى اليوم فى يد المشركين وستفتح على أمتى و
تكون رباطا لطائف من أمتى فمن أدرك ذلك فليأخذ نصيبه من فضل رباط قزوين
فأنه يستشهد بها قوم يعدلون شهداء بدر.
- ۳۵ قزوين باب من أبواب الجنه يحشر من مقبرتها كذا وكذا ألف شهيد.
- ۳۶ ستفتح على أمتى مدینتان، أحدهما من أرض الديلم يقال لها قزوين والأخرى من
أرض الروم، يقال لها الإسكندرية من رابط فى أحدهما يوما أو قال يوما وليله
وجبت له الجنه.
- ۳۷ يفتح مدینتان فى آخر الزمان مدینه الروم و مدینه الديلم أما مدینه الروم الإسكندرية
و مدینه الديلم قزوين من رابط فى شئ منها خرج من ذنوبه كيوم ولدته أمه.
- ۳۸ يكون فى آخر الزمان بده بقرب الديلم يقال لها قزوين، هي باب من أبواب الجنه من
عمل فى عماره سورها ولو بقدر كف من طين غفر الله له ذنوبه صغیرها و كبيرها.
- ۳۹ من بات بالرى ليله واحده صلى فيها و صام فكأنما فى غيره ألف ليله صامها و قامها.
خير خراسان نيسابور و هرات ثم بلخ، ثم أخاف على الرى و قزوين أن تغلب عليهمما
ال العدو و النغر هو الموضع الذى يخاف عليه من غلبه العدو و قوله ليله واحده صلى
فيها و صام أى ليله واحده بيومها.
- ۴۰ يفتح مدینتان فى آخر الزمان مدینه الروم و مدینه الديلم أما مدینه الروم
فالإسكندرية، و مدینه الديلم قزوين.

تعريف و تحديد واژگان کلیدی احادیث

برای آگاهی دقیق‌تر از فرآیند رمزگشایی واژگان و مفاهیم احادیث، تعريف واژگان جهاد، غرا و مرابطه ضروری است. این سه واژه، دارای معانی متفاوتی هستند. جهاد از ریشه «جهد» یعنی تلاش و کوشش همراه با سختی و مشقت است^۱، مرابطه از ریشه «ربط» یعنی بستن و مراقب کردن^۲ و غرا از ریشه «غزو» است.^۳ در میان این سه واژه، «غزا» تنها واژه‌ای است که به معنای خروج برای جنگ با دشمن است. دو واژه «جهاد» و «مرابطه» در اصطلاح نظامی، به مفهوم جنگ نزدیک می‌شود. جهاد معنای جنگ با دشمن می‌یابد^۴ و مرابطه معنایی که بار نظامی داشته و به معنی تدارک تجهیزات نظامی و مستقر کردن آن در مرزها، برای جلوگیری از هجوم دشمن یا آمادگی برای حمله به دشمن است^۵ که در زبان فارسی، به مرزبانی معنا می‌شود. بنابراین، غرا از واژه‌ی غزا که فقط در مفهوم نظامی استفاده می‌شود، دو واژه‌ی دیگر می‌توانند دارای مفاهیم غیر نظامی نیز باشند. مثلاً جهاد را می‌توان در مفهوم جهاد اقتصادی، جهاد فرهنگی، جهاد با نفس و نظایر آن به کار برد. مرابطه نیز می‌تواند در مفاهیمی چون، ارتباط افراد جامعه با یکدیگر یا ارتباط چند موضوع با هم کاربرد داشته باشد. در این پژوهش، با توجه به روش به کار گرفته شده، مفاهیم نظامی و غیر نظامی این واژگان، هر دو، مورد نظر بوده است.

۱. این منظور، لسان العرب، (۱۳۷۴-۱۳۷۵هـ)، ج ۳، بیروت: دارصادر، «جهد»؛ راغب اصفهانی، مفردات الفاظ القرآن، تحقیق صفوان عدنان داوودی، بیروت: دارالقلم، «جهد»؛ حسن مصطفوی، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، (۱۴۳۰هـ)، ج ۲، بیروت: دارالکتب العلمیه، «جهد».

۲. لسان العرب، ج ۷، «ربط»؛ مفردات الفاظ القرآن، «ربط»؛ فخر الدین بن محمد طریحی، (۱۳۷۵ش)، مجمع البحرين، ج ۴، تحقیق محمد حسینی اشکوری، تهران: مرتضوی، «ربط».

۳. لسان العرب، ج ۱۵، «غزو»؛ مفردات الفاظ القرآن، «غزو»؛ التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، ج ۷ «غزو».

۴. همان، ج ۳، «جهد»؛ مفردات الفاظ القرآن، «جهد»؛ التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، ج ۲، «جهد».

۵. همان، ج ۷، «ربط»؛ مفردات الفاظ القرآن، «ربط»؛ مجمع البحرين، ج ۴، «ربط».

سطح یک: کدگذاری باز^۱ - شناسایی مفاهیم احادیث

در این سطح، برای شناسایی، نامیدن و پروراندن مفاهیم، داده‌ها (احادیث) به صورت مجزا خُرد و شباهت‌ها و تفاوت‌هایشان در بررسی موشکافانه‌ای مقایسه می‌شوند. پس از شناسایی مفاهیم هر یک از احادیث، داده‌ها بر اساس ماهیت یکسان مفهومی و یا طیف یکسان معنایی، ذیل مفاهیم انتزاعی‌تر «مقوله‌یابی» می‌شوند.

عمده‌ی مقوله‌هایی که از مضمون هر یک از احادیث نبوی به دست آمده، در ارزش و فضیلت شهر (مانند: دری از دره‌ای بهشت، قطعه‌ای از بهشت، افضل شغور، مورد توجه خاص و مدح و صلوات خداوند و فرشتگان)، فضیلت ساکنان آن و حتی کسانی که یک شب یا یک روز در آن توقف کنند (مانند: مؤمن، حامل و قاری قرآن، مجاهد، زاهد، عابد، شجاع، شهید، همواره در مقام روزه و نماز، مورد محبت و مدح خدا و پیامبر(ص)، افضل مرابطان، افضل ساکنان حرمین، افضل مردم)، پاداش‌های اخروی برای ساکنان (مانند: عدم بازخواست اعمال، مقام شهید، هم‌مرتبه شهدای بدر، اختصاص هشت باب بهشت برای ایشان، مقام شفاعت، بالاترین مراتب بهشت) و نیز فتح، غزا، جهاد و مرابطه است.

سطح دو: کدگذاری محوری^۲ - شناسایی مقوله‌های محوری

پس از کدگذاری باز و یافتن مفاهیم و مقوله‌های احادیث در سطح یک، در این مرحله، مقوله‌های محوری احادیث و ارتباط آنها با مقوله‌های فرعی در ویژگی‌ها و ابعادشان، شناسایی و بر اساس الگوی پارادایمی نظریه‌ی بنیادی در پنج بخش، شرایط سبب‌سار (علی)، شرایط دخیل، شرایط مตکی بر زمینه، عمل / تعامل‌های راهبردی و پیامد، رمزگشایی شده‌اند که در جدول ذیل قابل ملاحظه است. با توجه به این که بر اساس این الگو، کشف مقوله‌ها از درون داده‌ها (متن احادیث) صورت می‌گیرد، مقوله‌های پیامد - با توجه به تعریف این نوع مقوله در الگوی پارادایمی مورد استفاده - از درون داده‌ها (احادیث) قابل شناسایی نبودند، بنابراین ستون مربوط به آن در جدول حاضر حذف شده

1. Open coding

2. Axial coding

است. تحلیل نتایج جدول برای یک پارچه‌سازی و پالایش مقوله‌ها در مرحله بعدی صورت گرفته است.

عمل/تعامل راهبردی	شرایط متکی بر زمینه	شرایط دخیل	شرایط سبب‌ساز	مفهوم محوری	شماره حدیث
قداست‌زایی بالا برای شهر	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع غزا)	تشویق به غزا	۱
قداست‌زایی بالا برای شهر	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع غزا و مرابطه و جهاد)	تشویق به غزا و مرابطه و جهاد	۲
فضیلت بالای شهدای شهر				فضیلت دادن به اهل شهر	۳
وعده پاداش عظیم اخروی	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (نغر)	تشویق به مرابطه	۴
قداست‌زایی برای عسقلان، اسکندریه و قزوین	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	فضیلت دادن به شهرهای عسقلان، اسکندریه و قزوین	۵
وعده پاداش عظیم اخروی				فضیلت دادن به اهل شهر	۶
قداست‌زایی برای شهر				فضیلت دادن به اهل شهر	۷
قداست‌زایی برای شهر				فضیلت دادن به اهل شهر	۸
فضیلت دادن به اهل شهر در ایمان بالا و صاحب پاداش عظیم اخروی	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع جهاد)	تشویق به جهاد	۹

انگیزه‌های استفاده از احادیث نبوی در فضایل قزوین ۱۲۱

۱۰		تشویق به جهاد	موقعیت منطقه (موقع جهاد)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	فضیلت دادن به اهل شهر (صاحب پاداش اخروی عظیم اخروی)
۱۱		تشویق به جهاد	موقعیت منطقه (موقع جهاد)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	صاحب پاداش عظیم اخروی
۱۲		فضیلت دادن به اهل شهر			صاحب پاداش عظیم اخروی
۱۳		فضیلت دادن به اهل شهر			از قیام کنندگان علیه دجال
۱۴		فضیلت دادن به اهل شهر			زهد بالا و عامل خروج دیگران از کفر به ایمان
۱۵		تشویق به جهاد و مرابطه	موقعیت منطقه (موقع جهاد و مرابطه)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	فضیلت اهل شهر در برابری با ربیعه و مضر و صاحب مقام شفاعت
۱۶		تشویق به جهاد و مرابطه و زهد	موقعیت منطقه (موقع جهاد و مرابطه)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	وعده پاداش اخروی
۱۷		تشویق به مرابطه	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	وعده پاداش عظیم اخروی
۱۸		فضیلت دادن به اهل شهر			مشمول صلووات خداوند و واسطه رحم او بر مردمان
۱۹		فضیلت دادن به شهر			عامل دریافت پاداش اخروی
۲۰		تشویق به مرابطه، تجارت و شهادت	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	فضیلت بالای اهل شهر (مشمول صلووات خداوند)
۲۱		تشویق به مرابطه	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم میزان بالای هجوم	قداست زایی برای شهر و وعده پاداش اخروی برای اهل آن

۱۲۲ مطالعات تاریخ فرهنگی، شماره ۱۸

۲۲	فضیلت دادن به شهر و اهلش	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم	میزان بالای هجوم	عامل دریافت پاداش عظیم اخروی (ا)
۲۳	فضیلت دادن به شهر	موقعیت منطقه (موقع جهاد)	دشمنان هجوم	میزان بالای هجوم	فضیلت اهل شهر (برادری با پیامبر) و عامل دریافت پاداش عظیم اخروی (برابری مقام شهدائش با شهداء بدر)
۲۴	تشویق به مرابطه	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم	میزان بالای هجوم	فضیلت بالای شهر و اهلش (شریک در نبوت ذکریا(ع))
۲۵	تشویق به مرابطه	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم	میزان بالای هجوم	فضیلت اهل شهر (صاحب پاداش عظیم اخروی)
۲۶	فضیلت دادن به شهر				برکت بسیار و عامل پاداش اخروی
۲۷	فضیلت دادن به شهر				قداست زایی برای شهر و عامل شفاعت اهلش
۲۸	فضیلت دادن به شهر				وعده پاداش عظیم اخروی به اهل شهر
۲۹	فضیلت دادن به شهر				قداست زایی برای شهر و عامل دریافت پاداش عظیم اخروی (برابری مقام شهدائش با شهداء بدر)
۳۰	تشویق به مرابطه	موقعیت منطقه (موقع مرابطه)	دشمنان هجوم	میزان بالای هجوم	فضیلت دادن به اهل شهر (برتری بر ساکنان حرمین به علت مرابطه)
۳۱	فضیلت دادن به شهر	موقعیت منطقه (غیر)	دشمنان هجوم	میزان بالای هجوم	وعده پاداش عظیم اخروی به اهلش (مقام شهادت و صدیقین)

انگیزه‌های استفاده از احادیث نبوی در فضایل قزوین ۱۲۳

مشمول دعای اکید پیامبر (ص) با خطاب إخوانی				فضیلت دادن به أهل شهر	۳۲
قداست زایی برای شهر	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	تشویق به مرباطه	۳۳
عامل پاداش عظیم اخروی (مقام شهدای بدر برای مرباطنش)	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	تشویق به مرباطه	۳۴
قداست زایی برای شهر و درجه بالای شهیدپروری آن				فضیلت دادن به شهر	۳۵
وعده پاداش عظیم اخروی به مرباطنش	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	تشویق به مرباطه	۳۶
وعده پاداش عظیم اخروی به مرباطنش	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	تشویق به مرباطه	۳۷
وعده پاداش عظیم اخروی به سازندگان دیوار شهر	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	تشویق به مرباطه	۳۸
وعده پاداش عظیم اخروی	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	تشویق به مرباطه	۳۹
	میزان بالای هجوم	هجوم دشمنان	موقعیت منطقه (موقع مرباطه)	خبر فتح اسکندریه و قزوین	۴۰

سطح سه: کدگذاری گزینشی^۱ – کشف مقوله‌ی مرکزی

مقوله‌های محوری احادیث، به ترتیب فراوانی تشویق به مرابطه، فضیلت اهل شهر، فضیلت شهر، تشویق به جهاد، غزا، شهادت، زهد، تجارت و خبر فتح است. در این سطح، برای پالایش و یک پارچه‌سازی مقوله‌ها و کشف مقوله‌ی مرکزی، ارتباط معنایی و ابعادی چهار مقوله‌ی نخست که در این احادیث به اشباع رسیده‌اند با مقوله‌های فرعی، مورد تحلیل قرار می‌گیرد. در این مسیر، آن‌چه از رمزگشایی مقوله‌ها (سطح یک و دو) به تکرار به ذهن می‌رسد، این است که دادن بالاترین مراتب فضیلت به شهر و اهل آن، در کنار نوع صفاتی که برای آن دو آمده است (به توضیحات سطح یک مراجعه کنید)، و نیز وعده‌ی پاداش‌های عظیم اخروی به ساکنان، همه به موقعیت شهر و اهمیت آن معطوف می‌شود، به گونه‌ای که آن‌چه موجب ذکر جنین فضیلت‌ها و صفات و وعده‌ها شده، موقعیت نظامی این شهر به عنوان شعر (حدیث ۳۹، ۳۱) است. این مطلب، در کنار مقوله‌ی تشویق به مرابطه، که بیشترین فراوانی را در میان مقوله‌های محوری دارد، بهتر درک می‌شود و نشان می‌دهد فضایل شهر و اهالی آن، مترتب بر همین امر است.

نکته قابل توجه دیگر، این‌که مقوله‌ی تشویق به جهاد نیز در میان مقوله‌های به اشباع رسیده، بیشترین فراوانی را دارد که نشان از تسبیت نزدیک‌تر آن با مقوله‌ی مرابطه است. بنابراین، موقعیت این شهر که در معرض هجوم مداوم دشمنان قرار داشته است، لزوم جهاد در مرابطه را آشکار می‌سازد. پس باید نخست، روحیه ماندگاری در مردم این شهر تقویت شود و ضمن جلوگیری مردم از ترک این منطقه، راهبردهای حضور و آمادگی نظامی آنان مورد تأکید و تشویق قرار گیرد. علاوه بر این، وجود نیروی نظامی آماده برای جنگ یا دفاع، نیازمند حضور تعداد بیشتری از سایر مردم است؛ و این امر با برانگیختن انگیزه‌های آنان به وسیله احادیث امیدبخش امکان‌پذیر یا آسان می‌شود. گفتار پیامبر(ص)، با توجه به اعتقاد شدید مسلمانان به آن و باور وعده‌ها و بشاراتش، بهترین وسیله برای این منظور است. بدیهی است این احادیث، آن‌گاه که در منابر و مجالس و محافل نقل شود، تأثیر بسیاری در تشویق مردم به امور مورد نظر خواهد داشت؛ چنان‌که برای شهر قزوین تقویت نظامی مرزی، با استفاده از نیروی مردمی، مورد نظر بوده است.

1. Selective coding

نتیجه

موضوع مشترک اکثر قریب به اتفاق احادیث نبوی در فضایل شهر قزوین و اهل آن، تشویق به مرابطه و پاداش‌های اخروی مربوط به آن است. علت این امر را می‌توان در موقعیت قزوین به عنوان یک شهر نظامی، در یک نقطه‌ی جغرافیایی سوق‌الجیشی، جست‌وجو کرد. منطقه‌ای که همواره در معرض هجوم نظامی و یا نقطه‌ی عزیمت هجوم بوده و لازم است حیثیت نظامی و هویت مرزی آن حفظ و تقویت شود. بنابراین باید حداقل تلاش برای تشویق مردم به اسکان، عمران و نگهداری شهر و تحریک آنان در دفاع از آن و حمله به مناطق شمالی، برای گسترش دامنه‌ی فتوحات صورت پذیرد. اعتقاد شدید مردم به احادیث نبوی، موجب استفاده از آن‌ها به عنوان وسیله‌ی راهبردی این امر شده است. بنابراین، بر اساس روش نظریه‌ی زمینه‌ای، به نظر می‌رسد «انگیزه‌ی غالب در استفاده از احادیث نبوی برای بیان فضایل قزوین، تولید فرهنگ مرزبانی مردمی بوده است». بدیهی است این فرضیه، در سنجش با دیگر داده‌ها و استفاده از روش‌های پژوهشی دیگر، قابل آزمون است.

فهرست منابع و مأخذ

- ابن عساکر، ابوالقاسم علی بن حسن بن هبة‌الله شافعی، (۱۹۹۵م)، *تاریخ مدینه دمشق، تحقيق علی شیری*، بیروت: دارالفکر.
- ابن کثیر، ابی الفداء اسماعیل، (۱۹۸۶م)، *البدایه و النہایه*، بیروت: دارالفکر.
- ابن منظور، محمد بن مکرم، (۱۳۷۴هـ)، *لسان العرب*، بیروت: دارصادر.
- راغب اصفهانی، حسین بن محمد، *مفردات الفاظ القرآن*، تحقيق صفوان عدنان داودی، بیروت: دارالقلم.
- رافی قزوینی، عبدالکریم، (۱۴۰۸هـ)، *التدوین فی اخبار قزوین*، ضبط نصّه و حقق منه الشیخ عزیز الله العطاردی، بیروت: دارالكتب العلمیه.
- طریحی، فخر الدین بن محمد، (۱۳۷۵ش)، *مجمع البحرين*، تحقيق محمد حسینی اشکوری، تهران: مرتضوی.
- کریمی، منصوره، (پاییز ۱۳۸۷)، «انگیزه‌های فضیلت‌سازی برای اقوام و شهرها»، *نامه تاریخ پژوهان*، س۴، ش۱۵، ص۱۰۵-۸۰.
- کریمی، محمود و سعید طاووسی مسروور، (بهار و تابستان ۱۳۸۹)، «انگیزه‌های سیاسی در جعل روایات ملح و ذم بلاد»، *دانش سیاسی*، ش۱۱، ص۱۲۶-۸۵.
- مصطفوی، حسن، (۱۴۳۰ق)، *التحقيق فی کلمات القرآن الکریم*، بیروت: دارالكتب العلمیه.

منابع لاتین:

- Creswell, J. W. (2007), *Qualitative Inquiry & Researches Design, Choosing Among Five Approaches*, London, Sage Publication.
- Goulding, C. (2000), "The commodification of the past, postmodern pastiche, and the search for authentic experiences at contemporary heritage attractions", European Journal of Marketing, vol 34, Iss 7, pp 835- 853.
- Strauss, A, & Corbin, J, (1998), *Basics of qualitative research: techniques and procedures for developing grounded theory*, Los Angeles, Calif., Sage Publications, 2nd ed.